

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXXIX. Deus, uenerunt gentes in hereditatem tuam, &c. Carm. gen.
3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Sola sibi è cunctis electa habitacula terris.
 Deseruitq; sui monumentum fœderis arcam
 Hostibus in prædam: monumentū roboris, unde
 Clara Dei in cunctas splendebat gloria terras.
 Hos ferro, terræ iratus sibi nuper amatae,
 Obiecit, flammis alios: cecidère cruento
 Ense sacerdotes: non connubialia festis
 Carmina sunt cantata toris, cariq; mariti
 Indeploratis uiduæ iacuère sepulcris.

Ast ubi iam pœnis meritam satiauerat iram,
 Ceu crapula excussa miles, lentoq; sopore
 Excitus, arma iterum fugiètes uertit in hostes:
 Tergaq; uulneribus figens imbellia cæcis,
 Perpetuam aspersit uentura in sæcula labem.
 Non tamen Efræmū præstantē fortibus armis
 Elegit, cui sceptrā daret: non ille Manassæ
 Pignora: sed Iudam, sed celsæ tecta Sionis,
 Templā sibi & solido fundata sacraria saxo,
 Cumq; polo & stellis mansurā in sæcula sedē.

Quiq; sequebatur pecudes in pascua David,
 Sustulit è caulis, caram & sibi pascere gentem,
 Impositum solio, & sanctæ ius dicere terræ
 Iussit: & ille gregem studio curaq; fideli
 Rexit, & infestis defendit ab hostibus armis.

PSAL. LXXIX. Deus, uenerunt gen-
 tes in hereditatem tuam, &c. Carm. gen. 3.

Hereditatem, rector orbis, cur tuam
 Inuadit hostis impius?
 Ritu profano polluit sacraria
 Tuo dicata nomini,

Soloq;

*Dauid in
 regē elect.*

Solòq; stratam funditus Solymam suæ
Tegit ruinae molibus.

Truncata ferro membra te colentium
Passim per agros obiacent,
Lanianda rostris uulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.

Riui cruoris perluunt uias, uelut
Torrens adauctus imbribus.

Nec usquam amicus ossa sparsa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.

Functiq; fato pariter & superstites
Ludibrio accolis sumus.

Parens benigne, quem modum tandem tuæ
Speremus iracundiæ?

An continenter instar ignis omnia
Vorantis in nos sæuiet?

Tui furoris uerte potius impetum
In impiarum gentium

Tot regna, nomen quæ tuum uel nesciunt,
Vel si sciant, non inuocant.

Semen piorum quæ laborant perdere
Armis, & urbes ignibus.

Reuocando uetera, parce genitor, crimina,
Faces furori subdere.

Sed penè cunctis obrutos malis, tua
Nos præueni clementia.

Offensionum mitis obliuiscere,
Nostræ salutis anchora.

Placatus adsis, splendor ut cunctis tuæ
Clarescat oris gloriæ:

Os obstruatur impijs, quærentibus

Num

Num noster hic cesset Deus.
 O iuste uindex, impios exercitos
 Pœnis uicissim cernere
 Fac nos, cruore qui piorum sordidi
 Nunc insolenter gestiant.
 Audi gementes carcerum qui uinculis
 Marcent: potente dextera
 De fauce mortis libera quos cœdibus
 Iamiam tyranni destinant.
 Et quam intulerunt contumeliam tibi,
 Et quam tuis iniuriam,
 Multiplicatam redde nostris accolis,
 Rerum perennis arbiter.
 Et nos, ouilis grex tui, quem pabulo
 Alis, tueris numine.
 Et posterorum posteri laudes tuas
 Cunctis canemus sæculis.

PSAL. LXXX. *Qui regis Israel, inten-*
de: qui deducis uelut ouem, &c.
Carm. gen. 16.

HEbræi generis pastor, uti gregem,
 Blandē progeniem qui regis Ifaci,
 Inter qui geminos aligeros tuo
 Præscribis populo iura salubria:
 Selectæ soboli da bonus ac fauens
 Lumen posse tuæ cernere gloriæ,
 Da uim posse tuæ nosse potentiæ:
 Ac fessis properè porrige dexteram.
 Tu nos si placido lumine uideris,
 Cedent